

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

I hr. Kim Behnke med fleres forslag står der, at der skal fremlægges en handlingsplan senest den 1. oktober 2000. Jamen hvad hvis der sker noget før?

Min pointe er jo sådan set netop, at man hele tiden skal være over det her område og hele tiden have vilje til at disponere ordentligt, henholdsvis sænke eller hæve afgifterne alt efter behov. Hvorfor nødvendigvis vente til den 1. oktober 2000? Det synes jeg da er lidt af en spændetrøje at prøve at iføre regeringen, når den i øvrigt har tjek på sin dagsorden. Det er i hvert fald grunden til, at vi ikke kan anbefale det forslag.

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kim Behnke indledte denne her debat med nogle historiske betragtninger, som vist ikke var helt præcise. Han fremstillede det, som om befolkningen i 1986 skulle have fået det indtryk ved at lytte til flertallet her i Folketinget, at det indre marked skulle være vejen til lavere afgifter.

Jeg mindes nu, at de politikere, der førte os ind i det indre marked, havde uhyre travlt med at bedyre, at det ikke ville underminere velfærdsstaten, at det ikke ville tvinge os til en afgiftsharmonisering, at det ikke ville medføre, at Folketinget mistede kontrollen med skattepolitikken og finanspolitikken.

Og det er jo en linje, som er videreført af skiftende danske regeringer helt frem til denne dag, hvor bl.a. økonomiministeren har stået her på talerstolen og bedyret, at finanspolitikken og skattepolitikken fortsat er nationale anliggender og det vil de vedblive med at være osv. Og uanset hvad der sker i EU, vil de ansvarlige danske regeringer blive ved med at messe denne forklaring, i realiteten jo vel vidende, at vi er på vej ind i en skatte- og afgiftsharmonisering, desværre i en sådan forstand, at hr. Kim Behnke om få år sikkert kan føle sig tilfreds med resultatet, fordi det bliver gennemtvunget via EU's sociale union, virkningerne af euroens harmonisering osv. osv. Problemet er reelt nok.

Men jeg syntes, jeg var nødt til lige at korrigere den historiske fremstilling, for vi fik altså noget andet at vide af politikerne dengang, og det får vi stadig væk.

Så har jeg lyst til at komme ind på en karakteristik af den debat, som vi har haft her i dag:

Jeg synes, debatten har været ført i to lejre: en borgerlig lejr, som har lyst til at give en gratis omgang; det er jo det, der er tale om. Det er jo ikke grænsehandelen, der lige pludselig er blevet noget særligt problem. Det er den jo ikke mere, end den hele tiden har været; den er jo ikke noget større problem. Men man har lyst til at give en gratis omgang. Man vil gerne dele nogle afgiftslettelser ud på nogle populære varer, og det håber man på at man kan få nogle stemmer ved at give løfter om.

Og man vil selvfølgelig ikke betale regningen. Derfor har vi intet hørt om, hvordan denne gavebod skulle finansieres. Det er jo nu engang borgerlig politik i en nøddeskal. Det må man jo desværre konstatere at den har udviklet sig til. Det er der sådan set ikke mere at sige om.

Altså, de borgerlige partier vil gerne give en gratis omgang, og det har jo sådan set været hensigten med hr. Kim Behnkes forespørgsel. Den har jo været succesfuld for ham – forstået på den måde, at han jo har fået hele den borgerlige lejr mobiliseret bag dette totalt uansvarlige synspunkt. Det kan vi bare konstatere.

Men jeg er glad for – og det vil jeg gerne medgive regeringen – at regeringen ikke har ladet sig koste rundt med af alle disse borgerlige partier. Jeg er glad for, at man trods alt ikke har ladet sig aftvinge nogen løfter om, at nu vil man hovedkulds nedsætte en hel masse afgifter og dermed ufinansieret skabe et hul i statskassen. Og jeg kan i hvert fald sige fra Enhedslisten, at regeringen kan regne med Enhedslisten med hensyn til, at vi ikke skal til at lempe på 24-timers-reglen. Vi skal i det hele taget slet ikke afskaffe den.

Det har jo også en social- og sundhedspolitisk baggrund, at vi ikke skal afskaffe den, heller ikke når EU kommer og forlanger det om nogle år. Og hvorfor skal vi ikke afskaffe den? Jamen vi skal da ikke bruge statens penge, skatteydernes penge, til at skaffe billige smøger.

Jeg forstår slet ikke, at nogen kan have den politik vel vidende, at cigaretrykning formentlig er den mest enkeltstående dødsårsag, som vi har i dette land. Og jeg synes, det er skamløst, at man så kaster sin politiske energi fra borgerlig side ind på at fremme et så gennemgribende sundhedsskadeligt projekt, at man simpelt hen ønsker at bruge statens penge på at fremkalde kræft. Jamen sådan er den borgerlige politik – direkte.

Det synes jeg simpelt hen er en skændsel. Jeg kan ikke forstå, at man vil være bekendt at